

Sygn. akt II PZ 3/14

POSTANOWIENIE

Dnia 8 kwietnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bogusław Cudowski (przewodniczący)

SSN Zbigniew Korzeniowski

SSN Roman Kuczyński (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa E. S.

przeciwko Jednostce Wojskowej nr [...] w B.

o odszkodowanie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 8 kwietnia 2014 r.,

zażalenia powódki na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 10 lipca 2013 r.

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 6 marca 2013 r., Sąd Apelacyjny - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił apelację powódki od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w B. z dnia 15 października 2012 r. i orzekł o kosztach postępowania. Pełnomocnik powódki otrzymał odpis wyroku z uzasadnieniem w dniu 15 kwietnia 2013 r.

Skarga kasacyjna sporządzona przez pełnomocnika powódki została nadana w urzędzie pocztowym w dniu 17 czerwca 2013 r.

Sąd Apelacyjny - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych postanowieniem z dnia 10 lipca 2013 r. odrzucił skargę kasacyjną.

W uzasadnieniu Sąd wskazał, że zgodnie z art. 398⁵ § 1 k.p.c. skargę kasacyjną wnosi się do sądu, który wydał zaskarżone orzeczenie, w terminie dwóch miesięcy od dnia doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem stronie skarżącej. Wymieniony w art. 398⁵ § 1 k.p.c. termin liczony jest w sposób określony w art. 112 k.c., tj. kończy się on, jako termin oznaczony w miesiącach, z upływem dnia, który swoją nazwą odpowiada początkowemu dniowi terminu. Będzie on zachowany, gdy przed jego końcem skarga kasacyjna wpłynie do sądu, który wydał zaskarżony wyrok lub zaadresowana do tego sądu, zostanie oddana w polskim urzędzie pocztowym (art. 165 § 2 k.p.c.). Sąd również wskazał, że w myśl art. 115 k.p.c., jeżeli koniec terminu do wykonania czynności przypada na dzień uznany ustawowo za wolny od pracy, termin upływa dnia następnego. Sąd Apelacyjny odnosząc powyższe do realiów przedmiotowej sprawy wskazał, że pełnomocnik powódki otrzymał odpis wyroku z uzasadnieniem w dniu 15 kwietnia 2013 r., a zatem ustawowy termin do wniesienia skargi kasacyjnej upływał z dniem 15 czerwca 2013 r. Sąd Apelacyjny przyjął, że skarga kasacyjna sporządzona przez pełnomocnika powódki i nadana w urzędzie pocztowym w dniu 17 czerwca 2013 r., została wysłana po terminie. Na mocy art. 398⁶ § 2 k.p.c. Sąd Apelacyjny odrzucił na posiedzeniu niejawnym skargę kasacyjną wniesioną po upływie terminu.

Pełnomocnik działając w imieniu skarżącej powódki E. S. wniósł zażalenie na postanowienie Sądu Apelacyjnego, zaskarżając je w całości. Zaskarżonemu postanowieniu zarzucił naruszenie przepisu art. 115 k.c. w związku z art. 45 ust. 1 oraz art. 77 ust. 2 Konstytucji RP, poprzez jego błędne zastosowanie polegające na uznaniu, że termin na wniesienie skargi kasacyjnej, przypadający na sobotę, nie został zachowany, bowiem skarga kasacyjna została złożona w dniu roboczym następnym po dniu wolnym od pracy. Mając powyższe na uwadze wniósł o uchylenie postanowienia w całości i nadanie sprawie dalszego biegu oraz zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

Zaskarżonemu postanowieniu zarzucił również naruszenie przepisu art. 398⁶ § 1 k.p.c. w związku z art. 130² § 1 k.p.c. poprzez ich niewłaściwe zastosowanie i odrzucenie skargi wyłącznie na tej podstawie, że została ona złożona po terminie, podczas gdy nie została ona także opłacona, zaś jak wynika z ww. przepisów, Sąd drugiej instancji odrzuca na posiedzeniu niejawnym skargę

kasacyjną wniesioną po upływie terminu, skargę niespełniającą wymagań określonych w art. 398⁴ § 1, nieopłaconą oraz skargę, której braków nie usunięto w terminie lub z innych przyczyn niedopuszczalną, a ponadto pismo wniesione przez adwokata, radcę prawnego lub rzecznika patentowego, które nie zostało należycie opłacone, przewodniczący zwraca bez wezwania o uiszczenie opłaty, jeżeli pismo podlega opłacie w wysokości stałej lub stosunkowej obliczonej od wskazanej przez stronę wartości przedmiotu sporu. Żalący się wniósł o zmianę postanowienia, co do jego uzasadnienia i zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie ma uzasadnionych podstaw. W niniejszej sprawie skarga kasacyjna została wniesiona z uchybieniem terminu. Zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 25 kwietnia 2003 r. III CZP 8/03 - podjętą w składzie 7 sędziów, której skład nadał moc zasady prawnej - sobota nie jest dniem uznanym ustawowo za wolny od pracy w rozumieniu art. 115 k.c. w związku z art. 165 § 1 k.p.c. (OSNC 2004/1/1, Prok. i Pr. - wkł. 2003/11/37, OSNP - wkł. 2003/12/2, Wokanda 2003/6/1, Biul. SN 2003/4/12, M.,Prawn. 2003/10/434).

Mając na uwadze stan faktyczny sprawy, zgodnie z którym pełnomocnik powódki otrzymał odpis wyroku z uzasadnieniem w dniu 15 kwietnia 2013 r., a zatem ustawowy termin do wniesienia skargi kasacyjnej upływał w sobotę w dniu 15 czerwca 2013 r., skarga kasacyjna sporządzona przez pełnomocnika powódki i nadana w urzędzie pocztowym w dniu 17 czerwca 2013 r., została wysłana po terminie.

Sąd Apelacyjny odrzucając skargę kasacyjną z powyższego powodu nie był zobowiązany do dalszego badania pod względem formalnym niniejszej skargi, czy środek ten jest niedopuszczalny także z innych przyczyn.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy oddalił zażalenie na podstawie art. 394¹ k.p.c. w związku z art. 398¹⁴ k.p.c.

